

Patagonië, 9-10-11 december 2025

Lieve vriend,

Wanneer ik niet beter zou weten, zou ik dit schrijven beginnen met de zin 'het leven is zo gek nog niet'. Zittend op de veranda van onze houten lodge in de Zuid-Amerikaanse zon heb ik uitzicht over het grootste meer van Chili en overal om mij heen zie ik de besneeuwde toppen van de bergen van Patagonië. Het zijn die bergen die me altijd een gevoel van nietigheid geven, een gevoel van er niet toe doen in het grote geheel. Miljoenen jaren geleden ontstaan en nog steeds veranderend, maar in een tempo waarin we dat in ons leven niet zullen waarnemen. Of dat leven nu lang of kort is.

Deze mooie kant van ons bestaan omarm ik graag, maar ik weet dat het in groot contrast kan staan met die andere, donkere zijde van het leven. Zo zijn de bergen ook. Ze kunnen prachtig zijn, maar ook genadeloos. Ze wijken niet. Ze kunnen kracht geven, maar net zo goed alle energie ontnemen. Ze kunnen je ook beschermen, zoals de bergen rondom Jeruzalem. Ze kunnen je zelfs beschermen wanneer het leven ruw wordt. Je kan je verbergen in hun schaduw of in hun luwte. Ja inderdaad, zoals de bergen rondom Jeruzalem.

AVONTUUR

We zijn hier in Chili voor een avontuur. Samen met Ruben bedacht ik begin dit jaar een vader-en-zoon plan. Of eigenlijk, ik verzoon het. En hij ging erin mee. Een sportief avontuur in Patagonië in de vorm van een triathlon aan het einde van de wereld. Voor mij denk ik toch gedreven door het verzet tegen het ouder worden. Het niet willen accepteren. En ook de pracht en de kracht van de jongeling, voor wie alles nog openligt. Hij die voorlopig alleen nog maar sterker kan worden.

Allebei hebben we onze sporen in de triathlon verdiend. Ik aan het einde van mijn sportieve carrière, hij in de herstart na de tegenslagen waar hij vorm aan heeft moeten geven.

Als junior triathlete reisde hij de hele wereld over. Wedstrijden in heel Europa. Podium op de L'Alpe D'huez. Podium in China. Podium in Israël. Om er maar een paar te noemen. Maar toen kwam corona. De wereld veranderde. Het werd moeilijk voor Ruben om het topsportleven te vervolgen. Geplaagd door eerst een zware knieblesure en na herstel daarvan een gecompliceerde enkelbreuk, werd het er niet makkelijker op. De jaren vlogen voorbij op deze manier. Zijn andere liefde voor de voetbalwereld gaf hem de gelegenheid zijn energie en adrenaline te uiten. Dat bracht ons wel twee keer in de rechtbank, en veranderde ook zijn leven. Er komt een dag waarop we vrij zijn om ook daarover te schrijven.

Maar hier staan we dan nu. Het wordt 'de meest extreme triathlon' genoemd. Wanneer je een lat legt, dan moet je hem ook hoog genoeg leggen. Voor hem is deze uitdaging de start van een nieuwe episode in zijn leven. Ik denk voor mij vooral de afsluiting van een tijdperk. Mooi hoe bij vader en zoon beiden samen kunnen gaan.